

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414216450
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1414216450.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Branislav Král a JUDr. Ivana Jahnová, v spore žalobcov: 1. X.. T. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. Dr. D. č. XX, N., 2. C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. Dr. D. č. XX, N., proti žalovanému: S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. O. č. XXX/XX, D., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, zastúpený: Mgr. Marek Gerboc, advokát, so sídlom ul. Drieňová 1E, Bratislava, o nároku na náhradu trov konania, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 7C 287/2014-195 zo dňa 05.10.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. k. 7C 287/2014-195 zo dňa 5. októbra 2018 **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom v 1. a 2. rade v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 7C 278/2014-195 zo dňa 05.10.2018 priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %. V druhom výroku vyslovil, že o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou domáhali zaviazania žalovaného k zaplateniu náhrady škody (titulom pôžičky, náhrady škody za opravu auta zn. K. XXX, ktoré vlastnila spoločnosť MARCAMP s. r. o. a náhrady škody titulom poistného za osobné motorové vozidlo E.: BA XXXBI a EČV: BA XXXAC, vyčíslená v polovici v sume 28.313,10,-eur) s príslušenstvom, náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania, s poukazom na rozsudok Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK 1T/29/2014 zo dňa 14.10.2014 (smrť W. A. dňa XX.XX.XXXX a žaloba doručená súdu dňa 07.11.2014). Na pojednávaní konanom dňa 08.02.2016 právny zástupca žalobcov v 1. a 2. rade vzal žalobu v celom rozsahu späť, náhradu trov konania žiadal posúdiť podľa vtedy platného ust. § 150 O.s.p.. Právny zástupca žalovaného a žalovaný (po poučení podľa ust. § 5 a nasl. O.s.p.), vzhľadom na späťvzatie návrhu uviedli, že žalovaný súhlasí so späťvzatím návrhu a zastavením konania, pričom žiadal priznať trovy konania žalovanému s tým, že ich náhradu vyčíslil písomne (podľa vtedy platného § 146 ods. 2 O.s.p.). Právny zástupca žalobcov v 1. a 2. rade žiadal žalovanému nepriznať trovy konania s poukazom na vtedy platné ust. § 150 O.s.p. z dôvodu, že žalobcovia v 1. a 2. rade poberajú dôchodok, nemajú iné finančné prostriedky na úhradu týchto trov a poukázal na správanie žalovaného, ktorý uzatvoril dohodu o vine a treste a žalobcovia v 1. a 2. rade mali za to, že sa so žalovaným dohodnú. Uznesením č.k. 7C 287/2014 zo dňa 08.02.2016, právoplatným dňa 08.03.2016, Okresný súd Bratislava IV zastavil predmetné konanie z dôvodu späťvzatia žaloby. Uznesením č.k. 7C 287/2014 - 160 zo dňa 230.10.2016 súd prvej inštancie priznal žalovanému voči žalobcom v 1 a 2 rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením č.k. 14Co 452/2016 - 175 zo dňa 27.07.2017 podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a uznesenie č.k. 7C 287/2014 -

160 zo dňa 230.10.2016 zrušil ako predčasné a nepreskúmateľné, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Súd prvej inštancie vec opätovne preskúmal a právne posúdil podľa § 415 Občianskeho zákonníka a § 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku.

4. V danom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia v 1. a 2. rade svojim späťvzatím procesne zavinili zastavenie konania a nijakým spôsobom (listinnými dôkazmi) nepreukázali dôvody hodné osobitného zreteľa (majetkové pomery, ktoré by odôvodňovali záver o ich nemajetnosti). V zabezpečených listinných dokladoch, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, bolo preukázané, že žalobcovia v 1. a 2. rade mali a mohli za pomoci splnomocneného zástupcu - advokáta ustáliť aktívnu ako aj pasívnu vecnú legitímáciu strán sporu v konaní (čo je hmotnoprávna podmienka konania, s ohľadom aj na plynutie času t. j. premlčacej lehoty). Na viac súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnom konaní žalobcami nebola preukázaná výlučná pasívna vecná legitímácia žalovaného a ani aktívna vecná legitímáciu žalobcov na podanie žaloby (z predložených listinných dôkazov vyplýva: auto zn. K. vlastnila spoločnosť MARCAMP s. r. o. a mot.voz. EČV: BA XXXBI a EČV: BA XXXAC - potvrdenie o zapltení zákonného poistného za osobné motorové vozidlo majiteľa MARCAMP s. r. o. ŠPZ BA XXXAC, BA XXX BI, konateľ firmy MARCAMPT s. r. o. X.. W. A. si od svojich rodičov C. A. a X.. T. A. požičal 03. 09. 1998 sumu 1.200.287,-Sk s tým, že do konca roka si požičia ešte sumu 500.000,-Sk - doklad je datovaný 29. 07. 1999, firma MARCAMP s. r. o. má vystavenú potvrdenku od spoločnosti Hlavanda & spol. za vykonané práce vo výške 8.000,-Sk, pričom k otázke pasívnej vecnej legitímácie žalovaný okrem iného uviedol, že pri uzatváraní Dohody o vine a treste uviedol prokurátorovi, že je ochotný zaplatiť škodu vo výške svojho podielu, nakoľko sa zúčastňovalo približne 10 ľudí, pričom on sám sa zúčastnil z dôvodu, že bol ohrozený jeho život. Žalovaný poukázal na obsah Zápisnice o konaní o dohode o vine a treste zo dňa 04. 09. 2014 zn. VII/1Gv 69/14/1000-21 a originál dohody o vine a treste zo dňa 04. 09. 2014, zn. VII/1/Gv 69/14/1000-22). Žalovaný (právny zástupca) vyčíslil nárok na náhradu trov konania podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov podaním 4.5.2016 (za 3 úkony právnej pomoci po 532,77,-eur a náhradu telekomunikačných výdavkov 8,58,-eur - č. l. 151- 152). S ohľadom na žalobcami v 1. a 2. rade požadované zhodnotenie dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prvej inštancie vyhodnotil povahu a okolnosti sporu, ako aj osobné pomery žalobcov v 1. a 2. rade, ktorí napriek výzve súdu svoje majetkové pomery nedokladovali a listom doručeným súdu 02.08.2018 oznámili už známe skutočnosti (č. l. 193) a to, že sú dôchodcovia, poberajú dôchodok (žalobca v 1. rade 389,- eur a žalobkyňa v 2. rade 317,- eur), vlastní rodinný dom a osobné motorové vozidlo PEUGEOT 3008 bez priloženia akýchkoľvek dokladov o svojich tvrdeniach. Teda, nepreukázali existenciu takých skutočností, že by ich nezohľadnenie pri rozhodovaní o trovách konania (boli vyčíslené za 3 úkony právnej pomoci po 532,77,-eur a náhradu telekomunikačných výdavkov 8,58,-eur) pre nich znamenalo neprimeranú tvrdosť zákona, a že by bolo ohrozené zabezpečenie ich základných životných potrieb. Súd prvej inštancie vykonal opätovne dôkaz na zistenie majetkových a sociálnych pomerov žalobcov v 1. a 2. rade (prvý krát majetkové pomery žalobcovia súdu prvej inštancie preukazovali v podaniach ktoré sú súčasťou súdneho spisu 24.2.2015 na č. l. 28- 47), ale žalobcovia v 1. a 2. rade na výzvu súdu v zmysle uznesenia odvolacieho súdu nepredložili súdu prvej inštancie žiadne doklady ohľadom ich majetkových a osobných pomerov v danom čase (t. j. v čase späťvzatia žaloby a v čase rozhodnutia súdu o nároku na náhradu trov konania), a teda nepreukázali nemajetnosť. Súd prvej inštancie vyhodnotil okolnosti, za ktorých žalobcovia v 1. a 2. rade zastúpení advokátom (znalým práva a skutkových okolností prípadu a listinných dôkazov vedomého si celej dôkaznej situácie v tomto konaní) žalobu voči žalovanému podali tak, že žalobkyňa v 2. rade ako poškodená bola odkázaná v trestnom konaní voči žalovanému za vraždu jej syna, výlučne s jej nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie, ale nie ohľadom prípadnej škody iných právnických a fyzických osôb (§ 288 ods. 1 Trestného zákona).

5. O náhrade trov konania s poukazom na už uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie opakovane rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú dané dôvody osobitného zreteľa (žalobcovia napriek výzve súdu z 11.7.2018 doručenej právnenému zástupcovi žalobcov dňa 16.7.2018 - č. l. 191) svoje majetkové osobné pomery nepreukázali, tvrdenia o nemajetnosti s poukazom na verejne dostupné informácie z katastra nehnuteľností súdu nepredložili (v čase rozhodnutia súdu o zastavení konania a rozhodnutia súdu o trovách konania boli vlastníckymi viacerých nehnuteľností), a preto súd prvej inštancie opätovne

dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zavinili žalobcovia v 1. a 2. rade, keďže vzali žalobu späť bez uvedenia dôvodu, z procesného hľadiska zavinili, že sa konanie muselo zastaviť, súd prvej inštancie preto opätovne priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (§ 262 ods. 2 CSP).

6. Proti predmetnému uzneseniu podali odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade, v ktorom uviedli, že súd nevyhodnotil procesné práva v takej miere a sú presvedčení, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V dohode o vine a treste je súhlas žalovaného o náhrade škody. Žalobcovia v 1. a 2. rade majú za to, že žalovaný by si nemal určovať podmienky. Zdôrazňujú, že ich pomery a to vek, zdravotný stav, výška dôchodku nedovoľujú pripustiť, že trovy právneho zastúpenia by mali hradiť tí, ktorí boli zásadným spôsobom poškodení na svojich právach, čo považujú za amorálne a v rozpore s dobrými mravmi.

7. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 CSP, spor prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov v 1. a 2. rade nemožno priznať úspech. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania.

8. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, vrátane všetkých písomných podaní doručených súdu, odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcov spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne a právne správne, a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

9. Z odvolania podaného žalobcami možno usúdiť, že namietali, že súd prvej inštancie neposúdil ich predchádzajúce vyjadrenia o náhrade trov konania ako dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. S námietkami prezentovanými žalobcami sa ani odvolací súd nestotožňuje. Ustanovenie § 257 CSP nemožno považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanvej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07 či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000).

10. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradit' trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964).

11. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal zo zásady vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP - zo zásady úspechu vo veci. Podľa názoru odvolacieho súdu, v predmetnom prípade je aplikovateľná zásada § 256 ods. 1 CSP - zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie, ktorá sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto, ak zoberal navrhovateľ (žalobca) návrh (žalobu) späť, zásadne platí [ak nejde o prípad uvedený v § 146 ods. 2 druhej vete OSP (teraz § 256 ods. 1 CSP)], že zavinil zastavenie konania, a je preto povinný uhradiť odporcovi (žalovanému) jeho trovy (Najvyšší súd SR, sp. zn. 5 M Cdo 12/2008).

12. V predmetnom prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami v 1. a 2. rade. Z procesnoprávneho hľadiska boli preto práve žalobcovia subjektom, ktorý zaviniel zastavenie predmetného súdneho konania, a preto práve žalobcovia sú z procesnoprávneho hľadiska zodpovední za vznik trov konania, a preto žalovanému (ako procesnej strane, ktorá nezavinila zastavenie konania a zároveň úspešnej strane v danom spore) priznal súd prvej inštancie nárok na ich náhradu. Vzhľadom na vyššie uvedené, civilnoprávny súd nemôže prihliadnuť na skutkový stav trestného konania, na ktorý sa žalobcovia v 1. a 2. rade odvolávali. V civilnom procesnom konaní sa skúma výlučne procesné zavinenie zastavenia konania, ktoré v predmetnom prípade zavinieli práve žalobcovia v 1. a 2. rade, a od tejto procesnej situácie sa potom odvodzuje nárok na priznanie náhrady trov konania.

13. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnom prípade neboli naplnené všetky aspekty pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, nakoľko v prejedávanom prípade sa nejedná o výnimočný prípad pre aplikáciu daného zákonného ustanovenia. Ani v odvolacom konaní žalobcovia dostatočne nepreukázali svoje celkové majetkové, sociálne, zárobkové, príjmové/výdavkové a iné pomery, ktoré sú súčasťou posudzovania dôvodov hodných osobitného zreteľa a ktoré by bol súd povinný skúmať.

14. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal aj na to, že opätovne vykonal dôkaz na zistenie majetkových a sociálnych pomerov žalobcov v 1. a 2. rade, ale žalobcovia v 1. a 2. rade na výzvu súdu v zmysle uznesenia odvolacieho súdu po prvotnom odvolacom konaní nepredložili súdu prvej inštancie žiadne doklady ohľadom ich majetkových a osobných pomerov v danom čase (t. j. v čase späťvzatia žaloby a v čase rozhodnutia súdu o nároku na náhradu trov konania), a teda nepreukázali nemajetnosť. Tak isto ani v predmetnom odvolacom konaní žalobcovia v 1. a 2. rade nepreukázali dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP, a preto dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vec a právne správne.

15. Žalobcovia vo svojom odvolaní namietali, že postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv dosiahne určitú intenzitu. K tomu odvolací súd uvádza, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003); porovnaj aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 175/2013. Odvolací súd po preskúmaní súdneho spisu nedospel k záveru, že by v predmetnom konaní bol naplnený tento odvolací dôvod.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

17. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).